

**ÅRSBERETNING FOR
ADVOKATBEVILLINGSNEMNDEN
2013**

Advokatbevillingsnemndens sammensetning

Advokatbevillingsnemndens virksomhet og sammensetning følger av domstoloven § 226. Nemndens sammensetning har i 2013 vært slik:

Leder: Sorenskriver Trine Standal
(Varamedlem: Dommer Tove Merete Voldbæk)

Medlem: Advokat Johnny Veum
(Varamedlem: Advokat Rikke Lassen)

Medlem: Rettshjelper Nina Walthinsen
(Varamedlem: Direktør Bernhard Caspari)

Advokatbevillingsnemndens sekretariatsfunksjon ivaretas av Tilsynsrådet for advokatvirksomhet (Tilsynsrådet).

Godtgjørelsen til Advokatbevillingsnemndens medlemmer og vara-medlemmer fastsettes av Justis- og beredskapsdepartementet. Det ble utbetalt honorar på til sammen kr. 170 589,- til nemndens medlemmer i 2013. Kostnadene ved nemndens drift dekkes av det bidraget som landets praktiserende advokater og rettshjelpere årlig betaler til Tilsynsrådet. Regnskap og melding om nemndens virksomhet sendes hvert år til Justis- og beredskapsdepartementet. Nemndens årsberetning for 2013 blir lagt ut på Tilsynsrådets nettside, og vil også bli sendt til praktiserende advokater og rettshjelpere som ønsker det.

Nemnden har i løpet av året holdt 9 møter, hvorav ett ble avholdt pr. telefon. I tillegg ble 3 saker behandlet pr. sirkulasjon.

Generelt om Advokatbevillingsnemnden

Advokatbevillingsnemnden er disiplinær- og tilsynssystemets øverste organ. Dette innebærer at nemnden – på sitt område – er overordnet de to øvrige organer i dette systemet; Tilsynsrådet for advokatvirksomhet og Disiplinærnemnden.

Nemnden behandler saker utelukkende på initiativ fra Tilsynsrådet eller Disiplinærnemnden, og har ikke anledning til selv å ta saker opp til behandling.

Forvaltnings- og offentlighetsloven gjelder for nemndens virksomhet, med de begrensninger som følger av domstolloven § 226. Domstollovens habilitetsregler gjelder for nemndens medlemmer i den enkelte sak.

Nemndens virksomhet er nærmere omhandlet i advokatforskriften kapittel 6. Nemnden er klageinstans for vedtak truffet av Tilsynsrådet, jf. domstolloven § 225 fjerde ledd. Klageadgangen knytter seg til vedtak som er til ugunst for den vedtaket retter seg mot, og omfatter bl.a. avslag på søknad om advokatbevilling, avslag på søknad om autorisasjon av advokatfullmektig, avslag på søknad om tillatelse til å utøve rettshjelpvirksomhet, samt beslutning om oppnevning av forvalter.

Videre avgjør nemnden saker som nevnt i domstolloven § 219 tredje ledd og § 230, jf. § 226 annet ledd, etter forslag fra Tilsynsrådet eller Disiplinærnemnden. Disse sakene omfatter bl.a. tilbakekall og suspensjon av advokatbevillinger, samt nedleggelse av forbud mot at en person som har juridisk embetseksamen, eller mastergrad i rettsvitenskap, yter rettshjelp. Dersom Advokatbevillingsnemnden ikke tar Tilsynsrådets eller Disiplinærnemndens forslag til følge, kan nemnden i stedet meddele vedkommende en irettesettelse eller en advarsel.

Nemndens vedtak om tilbakekall av advokatbevillinger og fullmektigautorisasjoner kan bringes inn for retten, som kan prøve alle sider av vedtaket. Retten kan beslutte at vedtaket ikke skal ha virkning før det er avsagt dom eller endelig dom foreligger, jf. domstolloven § 230 første ledd i.f. Nemnden kan også selv treffe beslutning om å utsette iverksettingen av vedtaket til det foreligger endelig dom, jf. forvaltningsloven § 42.

Virksomheten i 2013

Nemnden behandlet i 2013 til sammen 31 saker. (Tilsvarende tall var 107 i 2012 og 88 i 2011). Alle sakene er mottatt fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet. 7 av sakene gjelder innberetninger etter fristoversittelser. (Tilsvarende tall var 53 i 2012 og 57 i 2011.) Forklaringen på denne betydelige nedgangen i innberettede saker er nærmere omtalt nedenfor under pkt. 3 s. 6.

Nemnden har i 2013 tilbakekalt 12 advokatbevillinger. Det er i dette året verken nedlagt forbud mot å øve rettshjelpvirksomhet i medhold av domstolloven § 218 annet ledd nr. 1, eller tilbakekalt tillatelser gitt i medhold av domstolloven § 218 annet ledd nr. 3 eller 4. Dette er en reduksjon fra 2012 da nemnden tilbakekalte 19 advokatbevillinger og nedla forbud mot at to rettshjelpere utøvde rettshjelp. Tallene er imidlertid tilnærmet like tallene fra 2011, da 12 bevillinger ble tilbakekalt og 1 forbud ble nedlagt.

Ingen av tilbakekallsvedtakene som ble fattet av nemnden i 2013 er brakt inn for retten.

I 2012 besluttet Advokatbevillingsnemnden å meddele 15 irettesettelser og 39 advarsler for fristoversittelser. I 2013 har imidlertid nemnden ikke meddelt noen irettesettelser eller advarsler i slike saker.

Dersom en advokats bo tas under konkursbehandling, trer advokatbevillingen ut av kraft inntil gjelden er ordnet, jf. domstolloven § 230 annet ledd første punktum. Når vedkommende godtgjør at gjelden er ordnet, kan nemnden etter søknad oppheve suspensjonen. Nemnden

behandlet i 2013 en slik søknad, samtidig som vedkommende søkte Tilsynsrådet om ny advokatbevilling, idet hans bevilling tidligere var tilbakekalt. Nemnden innvilget hans søknad, og uttalte at den ikke hadde innvendinger mot at angjeldende advokat fikk utferdiget ny advokatbevilling.

Etter § 230 annet ledd annet punktum kan en advokat i tillegg søke om å få nytte sin advokatbevilling trass i konkursen. Advokatbevillingsnemnden har behandlet en slik søknad om dispensasjon i 2013. Denne søknaden ble avslått.

Advokatbevillingsnemnden har videre i et tilfelle vurdert å suspendere en advokatbevilling på bakgrunn av at det var tatt ut tiltale mot advokaten, jf. domstoloven § 230 fjerde ledd. Nemnden kom til at det på dette stadiet i saken ikke var grunn til å suspendere bevillingen, men uttalte at spørsmålet skulle forelegges nemnden på nytt dersom vedkommende ble domfelt i straffesaken i første instans.

Nemnden behandlet i 2013 en klage over avslag på førstegangssøknad om advokatbevilling og tre klager på Tilsynsrådets avslag på søknad om ny bevilling etter tidligere tilbakekall. Ingen av disse klagen ble etterkommet. Nemnden behandlet også en klage på avslag på søknad om autorisasjon som advokatfullmektig, samt en klage over avslag på søknad om rettshjelpstillatelse. Klagen ble ikke tatt til følge. Nemnden behandlet i tillegg en klage på Tilsynsrådets beslutning om å oppnevne forvalter for en advokats virksomhet. Heller ikke denne klagen ble tatt til følge.

Aktuelle avgjørelser i 2013

1. Tilsynsrådets innberetninger etter bokettersyn

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2013 mottatt 3 innberetninger fra Tilsynsrådet som relaterer seg til avholdte bokettersyn. To av disse sakene omtales nedenfor.

a) Tilsynsrådet fremmet, etter avholdt bokettersyn, forslag om at advokatens bevilling ble tilbakekalt i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1 og 3. Advokaten hadde erkjent underslag av klientmidler. Bokettersynet avdekket i tillegg at han hadde begått vesentlige brudd på lover og forskrifter, idet han bl.a. fullstendig hadde unnlatt å føre regnskap for det regnskapsåret bokettersynet dekket.

Advokatbevillingsnemnden sluttet seg til Tilsynsrådets vurderinger og begrunnelse, og tilbakekalte advokatens bevilling i medhold av de nevnte bestemmelsene.

b) Advokaten ble innberettet til Advokatbevillingsnemnden som følge av flere forhold, herunder mangler ved regnskapsførselen og kritikkverdig klientmiddelhåndtering, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 3.

Advokatbevillingsnemnden sluttet seg også her i all hovedsak til Tilsynsrådets vurderinger og begrunnelse, og tilbakekalte advokatens bevilling. Nemnden konstaterte i den forbindelse at advokaten hadde begått vesentlige brudd på sentrale bestemmelser vedrørende regnskapsførsel. Det ble videre pekt på at han ikke hadde håndtert klientmidler korrekt, og at dette hadde skjedd gjentatte ganger og over tid. Det ble på et tidspunkt oppnevnt forvalter for å avvikle advokatens

virksomhet, og ved avslutningen av forvalteroppdraget var det fortsatt betydelige klientmidler som det ikke lot seg gjøre å finne ut hvem tilhørte. Ved nemndens vurdering av tilbakekallsspørsmålet ble dette forholdet tillagt stor vekt.

2. Tilsynsrådets innberetninger på bakgrunn av straffedom.

Advokatbevillingsnemnden mottok tre slike innberetninger i 2013.

a) Advokaten i denne saken ble dømt for grov utroskap, jf. straffeloven § 275 første og annet ledd, jf. § 276 til fengsel i 6 måneder, hvorav 4 måneder var gjort betinget med en prøvetid på 2 år. Det følger av dommen at advokaten gjorde seg skyldig i urettmessig å ha lastet ned og overført omfattende intern og fortrolig/taushetsbelagt elektronisk informasjon og dokumentasjon fra selskapets kontor-PC til egen privat-PC/harddisk. Nedlastingen fant sted dagene før og etter at advokaten hadde sagt opp sin stilling, og skulle begynne i en tilsvarende stilling i et konkurrerende selskap.

Tilsynsrådet viste i sitt vedtaksforslag til at advokater i sin virksomhet er avhengig av tillit som bare kan oppnås når advokatens integritet og hederlighet er hevet over tvil. Fortrolig behandling av taushetsbelagt informasjon og dokumentasjon ligger i kjerneområdet av advokatvirksomheten og advokaten har utvilsomt misbrukt sin tillit som advokat når han handlet som han gjorde.

Advokatbevillingsnemnden uttalte bl.a.: "De forhold advokaten er domfelt for; grov utroskap, jf. straffeloven § 275 første og annet ledd, jf. § 276 – og som er begått i kraft av hans stilling som advokat – er så alvorlige at advokaten pr. i dag både må anses som uskikket samt at han har mistet den tillit som er nødvendig i yrket som advokat, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 1".

Advokatbevillingsnemnden tilbakekalte deretter advokatens bevilling i medhold av domstolovens § 230 første ledd nr. 1.

b) Advokaten ble funnet skyldig i grovt underslag, grovt bedrageri og flere tilfeller av heleri. Straffen ble satt til fengsel i 3 år og 6 måneder, hvorav 1 år og 9 måneder av straffen ble gjort betinget med en prøvetid på 2 år.

Tilsynsrådet innberettet advokaten med forslag om at hans advokatbevilling ble tilbakekalt. Det ble i denne forbindelse vist til at det var snakk om økonomisk kriminalitet som var begått i forbindelse med vedkommendes virke som advokat, og at de kritikkverdige handlingene bl.a. gjaldt advokatens behandling av betroede midler. Det ble understreket at det dreide seg om flere straffbare forhold som var begått over lang tid.

Advokatbevillingsnemnden tilbakekalte advokatens bevilling med hjemmel i domstoloven § 230 første ledd nr. 1. Den tiltrådte de vurderingene og den begrunnelsen som var gitt i Tilsynsrådets vedtak, og fremhevet at de kritikkverdige handlingene lå klart i kjerneområdet av de misligheter domstoloven § 230 første ledd nr. 1 tar sikte på å ramme. I tillegg nevnte nemnden at de straffbare forholdene kvalifiserte til en lang ubetinget fengselsstraff. Det ble konstatert at det var gått lang tid siden de straffbare handlingene ble begått. Det var imidlertid

på det rene at advokatbevillingen hadde vært suspendert siden 2007 som en følge av at han ble varetektsfengslet siktet for de straffbare forholdene. Nemnden viste til at vedkommende etter hvert skulle sone en ikke ubetydelig fengselsstraff, og at tilbakekall – etter en helhetsvurdering av sakens omstendigheter – var en nødvendig reaksjon sett hen til de alvorlige forholdene som var avdekket.

c) Advokaten var domfelt for ved flere anledninger å ha hatt seksuell omgang med to barn, samt for å ha gjort seg kjent med fremstillinger av seksuelle overgrep mot barn, jf. straffeloven § 195 første ledd første straffalternativ og annet ledd bokstav c, § 193 første ledd og § 204a første ledd bokstav a. Han ble dømt til 3 års fengsel.

Han hadde meldt opphør av sin advokatvirksomhet i 2008. Tilsynsrådet foreslo likevel at advokatens bevilling ble tilbakekalt.

Advokatbevillingsnemnden tiltrådte de vurderingene og den begrunnelsen som var gitt i Tilsynsrådets beslutning, og understreket at de straffbare forholdene gjorde vedkommende uskikket til å utøve advokatvirksomhet, samt at han hadde mistet den tilliten som er nødvendige i yrket. Nemnden tilbakekalte på denne bakgrunn advokatbevillingen i medhold av domstolloven § 230 første ledd nr. 1.

3. Tilsynsrådets innberetninger av fristoversittelser

Praktiserende advokater og rettshjelpere skal senest innen 30. april hvert år betale det lovbestemte bidraget til Tilsynsrådet, og for advokatenes del også til Disiplinernemnden. De skal også senest innen samme dato innsende egenerklæring med revisoruttalelse og vedlegg til Tilsynsrådet.

I 2012 ble 53 advokater innberettet til Advokatbevillingsnemnden på bakgrunn av fristoversittelser for disse forholdene. Nemnden meddelte i all hovedsak irettesettelser og advarsler som følge av disse fristoversittelsene. For nærmere detaljer hva gjelder fordelingen av disse reaksjonene vises det til Advokatbevillingsnemndens årsberetning for 2012.

Som det fremgår av det tallmaterialet som er gjengitt i denne årsberetningen har det skjedd en vesentlig reduksjon i antallet saker som er fremlagt for Advokatbevillingsnemnden vedrørende disse fristoversittelser. Dette skyldes at Tilsynsrådet (i samråd med nemnden) i april 2013 besluttet å delegere kompetansen til å meddele reaksjoner for fristoversittelser i standardinnberetningssakene, til sekretariatet. Bakgrunnen for endringen var effektiviseringshensyn. Denne typen saker innberettes med andre ord nå normalt kun til Advokatbevillingsnemnden der det synes å være grunnlag for tilbakekall av advokatbevillingen/tillatelsen til å drive rettshjelp, idet forholdene fremdeles ikke er bragt i orden på høstparten til tross for flere "fristutsettelse" og forutgående reaksjoner fra sekretariatet. Rutinemessige innberetninger til Advokatbevillingsnemnden i disse sakene foretas også etter dette av sekretariatet uten forutgående styrebehandling i Tilsynsrådet.

De nye retningslinjene har gitt seg utslag i at Advokatbevillingsnemnden i 2013 verken har meddelt irettesettelser eller advarsler som følge av manglende betaling av bidrag og/eller manglende innsendelse av egenerklæring.

Som det fremgår ovenfor vedtok Advokatbevillingsnemnden i 2013 å tilbakekalle 12 advokatbevillinger. Sju av disse vedtakene ble fattet på bakgrunn av fristoversittelser. Tre av disse sakene gjaldt både manglende betaling av bidrag og innsendelse av egenerklæring, mens tre vedtak ble fattet under henvisning til manglende innsendelse av egenerklæring. Ved ett tilfelle ble tilbakekallsvedtaket fattet under henvisning til domstoloven § 230 første ledd nr. 2 og 3, som en følge av manglende innsendelse av egenerklæring, samt unnlattelse av å fremskaffe lovpålagt sikkerhetsstillelse. (Sistnevnte sak er nærmere omtalt i pkt. 4 nedenfor).

4. Tilsynsrådets innberetninger som følge av manglende sikkerhetsstillelse

Advokater som vil utøve advokatvirksomhet i eget navn, skal stille sikkerhet, jf. domstoloven § 222 første ledd første punktum. Sikkerheten skal være stillet før virksomheten settes i gang og så lenge den pågår, jf. advokatforskriften § 2-1 første ledd. Dersom en advokat misligholder plikten til å stille sikkerhet, kan nemnden tilbakekalle vedkommendes advokatbevilling, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 2.

Tilsynsrådet fikk i 2013 ved en anledning melding om at en advokats sikkerhetsstillelse ble oppsagt av forsikringsselskapet, uten at advokaten deretter overholdt de pålagte fristene for å stille ny lovbestemt sikkerhet. Han meldte heller ikke opphør av sin virksomhet. Advokatens bevilling ble senere tilbakekalt av Advokatbevillingsnemnden i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 2 og 3, under henvisning til vedkommendes manglende sikkerhetsstillelse, samt at han ikke hadde innlevert egenerklæring med revisoruttalelse for regnskapsåret 2012. Det ble her også pekt på at han tidligere år hadde vært forsinket med innsendelse av egenerklæringen, samt at han var meddelt advarsler for disse fristoversittelsene ved 3 anledninger.

Det nevnes for ordens skyld at ingen advokater ble innberettet til Advokatbevillingsnemnden på dette grunnlag i 2011 eller 2012.

5. Innberetning fra Disiplinærnemnden

Advokatbevillingsnemnden mottok ingen innberetninger med anmodning om tilbakekall fra Disiplinærnemnden i 2013.

6. Advokatbevillingsnemndens avgjørelser i klagesaker

6.1. Klager på avslag på søknad om advokatbevilling.

Advokatbevillingsnemnden har i 2013 behandlet en klage over avslag på søknad om advokatbevilling. Søker påberopte seg å ha oppfylt praksiskravet i domstoloven § 220 annet ledd nr. 2 ved å ha vært autorisert som advokatfullmektig, samt å ha oppfylt prosedyrekravet i advokatforskriften § 8-1.

Tilsynsrådet var av den oppfatning at søkeren ikke oppfylt praksiskravet. Han hadde vært registrert som autorisert advokatfullmektig i Tilsynsrådets register i 15 måneder. Han hadde i

tillegg fått godskrevet 6 måneder som "annen juridisk virksomhet". Søkeren manglet således ca. 3 måneder for å oppfylle praksiskravet.

Tilsynsrådet mente også at søkeren heller ikke oppfylte prosedyrekravet. Søkeren hadde fremlagt en rekke fengslingsaker som en del av oppfyllelsen av prosedyrekravet. Tilsynsrådets og Advokatbevillingsnemndens praksis tilsier imidlertid at fengslingsmøter ikke skal godkjennes som en del av prosedyrekravet fordi de regelmessig ikke gir advokatfullmektigen tilstrekkelig erfaring fra rettergang.

Advokatbevillingsnemnden stadfestet Tilsynsrådets vedtak, og klagen ble ikke tatt til følge.

6.2 Klage på avslag på søknad om advokatbevilling etter tidligere tilbakekall

a) Advokatbevillingsnemnden tilbakekalte i 2012 en advokatbevilling som følge av lekkasjer av informasjon til pressen. Nemnden la til grunn at lekkasjene var advokatens ansvar. Advokaten søkte senere i 2012 Tilsynsrådet om å få utferdiget ny advokatbevilling, men Tilsynsrådet avsto søknaden under henvisning til at vilkårene i domstolloven § 220 for å utstede advokatbevilling, ikke var oppfylt. Det ble her bl.a. vist til forholdene som ledet til tilbakekallet av bevillingen, og til den korte tiden som var gått siden tilbakekallsvedtaket var fattet. Det ble presisert at i henhold til Tilsynsrådets praksis på området er det kun i helt ekstraordinære tilfeller at slike søknader er blitt innvilget før det har gått 2 år fra tidspunktet for tilbakekallet.

Vedtaket om avslag ble påklaget, og denne klagen ble behandlet av nemnden i 2013. Nemnden fant det åpenbart at vilkårene i domstolloven § 220 ikke var oppfylt, og klagen ble av den grunn ikke tatt til følge.

For helhetens skyld nevnes at nemnden senere i 2013 har realitetsbehandlet tre begjæringer fra samme advokat om omgjøring av tilbakekallsvedtaket. Nemnden fant ikke – ved noen anledning – grunnlag for å omgjøre sitt vedtak om tilbakekall av hans advokatbevilling.

b) Søkers advokatbevilling ble tilbakekalt av Advokatbevillingsnemnden i 2004, med hjemmel i domstolloven § 230 første ledd nr. 1. Grunnlaget for vedtaket var at advokaten var dømt til en lengre ubetinget fengselsstraff for - ved flere anledninger over lang tid - å ha øvet grov vold mot 2 familiemedlemmer. Han var også domfelt for å ha fremsatt trusler mot et familiemedlem. Han benyttet i den forbindelse opplysninger som hadde tilflytt ham under hans virke som advokat. Tilsynsrådet har flere ganger i tiden etter at tilbakekallsvedtaket ble fattet behandlet søknader fra den tidligere advokaten om å få utferdiget ny advokatbevilling. I 2012 behandlet styret saken på nytt, men avsto søknaden. Tilsynsrådets vedtak ble påklaget.

Denne klagen ble behandlet av Advokatbevillingsnemnden i 2013. Nemnden opprettholdt Tilsynsrådets vedtak, og sluttet seg til de vurderingene som Tilsynsrådet hadde gjort hva gjaldt vedkommendes manglende skikkethet, og lovens krav til hederligandel. Nemnden viste i sin begrunnelse for avgjørelsen til de alvorlige straffbare forholdene som vedkommende var domfelt for, og pekte på at disse forholdene viste karaktertrekk hos søker som vanskelig er forenelig med det kravet til skikkethet som domstolloven stiller til advokater. Det ble også lagt vekt på søkerens opptreden i perioden etter at advokatbevillingen var tilbakekalt, herunder bl.a. opplysninger om utøvelse av ulovlig rettshjelpvirksomhet.

c) Advokatbevillingsnemnden tilbakekalte i 2012 en advokatbevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr 1, på bakgrunn av at advokaten hadde kjøpt sin klients leilighet for kr 1,-. Han var i tillegg domfelt for å ha avgitt falsk forklaring til offentlig myndighet i forbindelse med utførelse av et advokatoppdrag. Saken er omtalt i Advokatbevillingsnemndens årsberetning for 2012 pkt. 2 a) s. 5.

Den tidligere advokaten søkte senere i 2012 om ny advokatbevilling. Tilsynsrådet avsto søknaden under henvisning til at vedkommende ikke fylte vilkårene for å få bevilling, jf domstoloven § 220.

Avslaget på søknaden ble påklaget, og Advokatbevillingsnemnden behandlet klagen i 2013. Nemnden viste til de kritikkverdige handlingene som var begått, og bemerket at det ikke var grunnlag for å innrømme søker fornyet tillit som advokat før det var gått nærmere tre år fra hans bevilling ble suspendert i 2011. Det ble her særlig trukket fram at handlingene hadde gått direkte utover den tidligere advokatens klient.

6.3. Klage over avslag på søknad om rettshjelpstillatelse

Søker hadde påberopt seg tilfredsstillende utdanning samt relevant arbeidserfaring i sin søknad om rettshjelpstillatelse i skatterett, jf. domstoloven § 218 annet ledd nr. 3.

Søker hadde en Master i økonomi og administrasjon fra Norges Handelshøyskole, samt en Bachelor i de samme fagene fra Høgskolen i Bergen med 12 studiepoeng i generell rettslære.

Det kreves av den utdanning som søkeren påberoper seg at denne viser at søker har ervervet en viss generell juridisk innsikt, samt også inngående kunnskap om de rettsregler som gjelder på det avgrensede fagområdet som tillatelsen skal omfatte. Dette innebærer følgelig at den konkrete påberopte utdannelsen må inneholde et tilfredsstillende nivå av emner fra de aktuelle juridiske disipliner.

Tilsynsrådets praksis er slik at søker som har annen grunnutdanning enn juridikum, må kunne dokumentere kjennskap til rettsreglene innenfor rettsområdet. Det laveste antall studiepoeng som hittil er blitt godkjent av Tilsynsrådet er 18 studiepoeng. I dette tilfellet har søker relativt lang arbeidserfaring innenfor skatterett, men ingen dokumentert teoretisk kjennskap til rettsreglene. Søker har heller ikke dokumentert hvor mange studiepoeng som relaterer seg til skatterett innenfor de fagene hun har hatt på bachelorstudiet.

Videre kan nevnes at det fremgår følgende av Ot.prp. nr. 7 (1990-91): "Departementet er blitt stående ved at tillatelse bare bør kunne gis på bakgrunn av utdanning, ikke på grunnlag av praksis. I tilfelle hvor søkeren har en utdanning på området som alene ikke vil anses tilstrekkelig som grunnlag for tillatelse etter § 218 annet ledd nr 3, vil imidlertid lang, relevant praksis kunne tas i betraktning, slik at man etter en helhetsvurdering vil kunne gi tillatelse."

Tilsynsrådet var av den oppfatning at søker ikke hadde dokumentert at hennes utdanning hadde gitt henne inngående kjennskap til rettsreglene innenfor skatterettens område. Relevant praksis kan ikke alene oppfylle lovens krav. Advokatbevillingsnemnden stadfestet Tilsynsrådets vedtak i saken, og sluttet seg til rådets begrunnelse.

6.4. Klage på manglende godkjenning som advokatfullmektig.

For å kunne autoriseres som advokatfullmektig må søkeren oppfylle vilkårene i domstoloven § 223 annet ledd. Et av vilkårene er at det ikke må foreligge noe forhold som etter domstoloven § 230 ville ført til at autorisasjonen ville blitt satt ut av kraft eller kalt tilbake.

Personen som ble søkt autorisert som fullmektig hadde tidligere vært advokat, men fikk tilbakekalt sin advokatbevilling i 2011. Nemnden la her til grunn at personen var uskikket til å drive advokatvirksomhet og fant også at han har mistet den tillit som er nødvendig i yrket, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

Tilsynsrådet fant at det på søknadstidspunktet (november 2012) ikke forelå opplysninger som tilsa en annen vurdering av personens skikkethet da, i forhold til hva som lå til grunn for nemndens vurdering i 2011. Personen oppfylte følgelig ikke vilkåret i domstoloven § 223 annet ledd, og kunne således ikke autoriseres som advokatfullmektig.

Advokatbevillingsnemnden stadfestet Tilsynsrådets vedtak, og sluttet seg til Tilsynsrådets vurderinger og begrunnelse.

6.5. Klage på Tilsynsrådets forvalteroppnevning.

Advokatbevillingsnemnden mottok én klage på beslutning om forvalteroppnevning i 2013. I den saken hadde Tilsynsrådet oppnevnt forvalter for en person som tidligere hadde fått sin advokatbevilling suspendert som følge av at det var åpnet konkurs i hans bo, jf. domstoloven § 230 annet ledd første punktum. Bakgrunnen for forvalteroppnevningen var hans manglende ivaretagelse av virksomheten, herunder bl.a. sikring av klientarkiv, etter at bevillingen hadde trådt ut av kraft. Vedkommende klaget over Tilsynsrådets oppnevning av forvalter. Nemnden behandlet klagen, men konstaterte at vilkårene for forvalteroppnevningen var til stede da oppnevningen fant sted, og at de opplysningene som var fremkommet i etterkant av at beslutningen var fattet ytterligere hadde styrket begrunnelsen for denne. Klagen ble ikke tatt til følge.

7. Søksmål mot Advokatbevillingsnemnden

Det ble som alt nevnt ikke reist søksmål mot Staten v/Advokatbevillingsnemnden i 2013. I 2012 ble imidlertid Advokatbevillingsnemnden saksøkt tre ganger, med påstand om at de aktuelle vedtakene var ugyldige. To av disse sakene gjaldt spørsmål om gyldigheten av vedtak om tilbakekall av advokatbevilling med hjemmel i domstoloven § 230 første ledd nr. 1. Sakene er nærmere omtalt i nemndens årsberetning for 2012. Begge sakene er blitt behandlet av lagmannsretten i 2013, og Advokatbevillingsnemnden ble da frifunnet. Saksøkernes anker til Høyesterett er avvist, og sakene er således rettskraftig avgjort.

Det tredje søksmålet som ble reist mot Advokatbevillingsnemnden i 2012 ble behandlet i tingretten i 2013. Nemnden ble da frifunnet. Rettens avgjørelse er anket, og ankeforhandling i saken er berammet i mars 2014.

8. Suspensjon av advokatbevilling i forbindelse med straffesaker

Dersom en advokat blir siktet for en forbrytelse eller forseelse som kan medføre tap av advokatbevilling, kan Advokatbevillingsnemnden – etter forslag fra Tilsynsrådet – bestemme at advokatens bevilling skal suspenderes inntil straffesaken er endelig avgjort, jf. domstolloven § 230 fjerde ledd, jf. § 225 tredje ledd.

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2013 vurdert suspensjon etter den nevnte bestemmelsen i en sak. I denne saken er advokaten tiltalt for seksuelle overgrep mot datteren til en klient, som han representerte i egenskap av å være prosessfullmektig i sak om omsorgsovertakelse på grunn av bl. a. psykisk sykdom og omsorgssvikt. Advokaten erkjenner ikke noen av forholdene han er tiltalt for å ha begått.

Tilsynsrådet innstilte på at det ikke var grunnlag for suspensjon på det aktuelle tidspunktet. Advokatbevillingsnemnden delte Tilsynsrådets syn, og besluttet å ikke suspendere bevillingen. Det ble i denne forbindelse særlig lagt vekt på at hovedforhandling i straffesaken var berammet til avholdelse kort tid etter at suspensjonsspørsmålet ble forelagt nemnden. Nemnden ba imidlertid om å bli forelagt spørsmålet om suspensjon av bevillingen på nytt dersom det skulle bli avsagt fellende dom i straffesaken i første instans.

9. Suspensjon av advokatbevilling ved advokaters konkurs

Dersom en advokats bo tas under konkursbehandling, trer advokatbevillingen ut av kraft inntil gjelden er ordnet, jf. domstolloven § 230 annet ledd første punktum. Etter bestemmelsens annet ledd annet punktum kan Advokatbevillingsnemnden – etter søknad – gi advokaten rett til å benytte bevillingen tross i konkursen i de tilfellene konkursen ikke er voldt ved et forhold som nevnt i § 230 første ledd nr. 1.

Advokatbevillingsnemnden har i 2013 behandlet en søknad om dispensasjon i medhold av § 230 annet ledd annet punktum. I den angjeldende saken ble advokaten slått personlig konkurs på grunn av ubetalte skattekrav i millionklassen. Han søkte om å få benytte advokatbevillingen til tross for konkursåpningen, og viste i den forbindelse bl.a. til at det ikke var grunn til å opprettholde suspensjonen i det han hadde fraskrevet seg sine fullmakter til å håndtere klientmidler.

Nemnden avslo søknaden og viste til at lovens klare utgangspunkt er at advokatbevillingen skal suspenderes ved konkurs. Bakgrunnen for bestemmelsen er et av de grunnleggende prinsippene bak reguleringen av advokatvirksomheten, nemlig at advokater skal være økonomisk uavhengige i sitt virke. Nemnden bemerket at det i tidligere praksis er lagt til grunn at konkursen nærmest må fremstå som "et upåregnelig uhell" for at man skal komme til at den ikke er voldt ved et forhold som nevnt i § 230 første ledd nr. 1. Den uttalte at det ikke forelå særegne forhold som talte for å innvilge søknaden om dispensasjon, og viste til at vedkommende ikke kunne anses uforskyldt å ha havnet i den økonomiske situasjonen som ledet til konkursen. Det faktum at han ikke lenger håndterer klientmidler, var ikke avgjørende ved vurderingen av søknaden om dispensasjon.

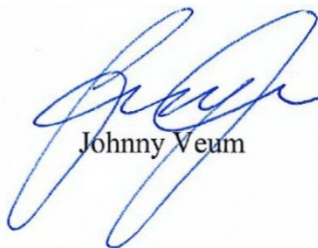
10. Nye retningslinjer for behandling av omgjøringsbegjæringer

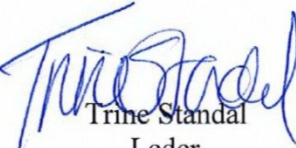
Advokatbevillingsnemndens vedtak kan ikke påklages. Nemnden mottar imidlertid fra tid til annen begjæringer om omgjøring av vedtak som tidligere er fattet av nemnden, herunder særlig tilbakekallsvedtak. I noen saker er slike begjæringer fremmet flere ganger.

I 2013 besluttet nemnden å gi retningslinjer for behandlingen av slike begjæringer.

Retningslinjene gir sekretariatet fullmakt til å avslå omgjøringsbegjæringer i saker der det ikke er påberopt "nye substansielle og relevante bevis". I de tilfellene sekretariatet benytter denne avslagsadgangen, skal Advokatbevillingsnemnden orienteres.

Hvis ikke sekretariatet avslår omgjøringsbegjæringen kan sekretariatet pålegges advokaten/rettshjelperen å utarbeide en skriftlig saksfremstilling til nemnden. I fremstillingen skal det redegjøres for de nye bevisene og betydningen av disse. Relevante bevis skal vedlegges fremstillingen. Oppsummeringen skal være kortfattet, og bør ikke overstige to sider. Det er kun saksfremstillingen med vedlegg, som deretter forelegges nemnden som grunnlag for behandlingen av omgjøringsbegjæringen.

Johnny Veum

Trine Standal
Leder

Nina Walthinsen